

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 • Új sorozat: XVII. évfolyam • 11. szám • 2006. november

Novemberi bizonyosság

Istent szeretjük és tudjuk a célt, bármi ér az úton, az javunkat szolgálja.

A földi élet vándorlás csupán – november ezzel súlyosan szembesít. Lehulltak a színes falevelek és hideg eső permetez. Halottak napján dideregve járunk a temetőben, fáj az elmúlás. Fiatalon az embernek még izgalmas lehet az ismeretlen tájakon való utazás. Aztán úgy jár, mint Kolumbusz Kristóf a nagy felfedező útján. Neki voltak sejtései, feltételezései, hogy hová tart, de az adott pillanatban már nem tudta hol van, és amikor kikötött, hogy hova érkezett.

Áldott tudat, erőt adó bizonyosság – olykor a pillanatnyi helyzet ellenére –, hogy az események, a kellemetlenek is, mind a javamat szolgálják! Betegnek lenni nem jó. Megöregedni, szenvedni nem kívánatos. Gyötör a kudarc, ha álmaink szertefoszlának. A hívő embernek ilyenkor csodálatos vigasz, hogy mennyei Atyánk nem kiiktatja a rosszat az életünkéből, hanem beiktatja a rosszat a maga jó terveinek a megvalósításáért. Sebek által gyógyít, súlyos terhek által emel föl, szenvedés által tisztít, fájdalmak árán elevenít meg, leveretetés által ad győzelmet, gyengeségeinkben erőt – formálja bennünk a jót.

A végső, legnagyobb jó az, hogy „az ő Fia ábrázatához hasonlóak legyünk”

(Róm 8:29). Van egy példázat három agyaghalmazról, amelyek a mester asztalára kerültek, és ők rendelkeztek arról, hogy mivé formálódjanak. Az első nem engedte, hogy bármit is formáljanak belőle. A második egy kevés formázás után befejezettnek látta alakját és így, mint valami történelemelőtti alaktalan lény került a kohóba. A harmadik azt kérte, hogy a mester formálja meg belőle az ő saját fiának a képmását. És vállalta a hosszadalmas alakíttatást amíg a feje, füle, szeme, szája, orra, keze, testszíne olyan lett, mint a mester fiáé. Majd a kemence következett. A mester két dologban biztosította új művét:

- 1) egy perccel sem tartja tovább a kemencében, mint szükséges,
- 2) nem lesz nagyobb hőség, mint amennyi szükséges. Az agyag csak annyit mondott: „teljesen megbízom benned”. És a remekmű elkészült.

Bármit is hoz számunkra november, ha Istent szeretjük, ő még a rosszat is beiktatja a maga jó terveinek a megvalósításába. Vizsgáljuk meg: Hogyan fogadjuk a Mester életünket formáló beavatkozásait? Beszédünk, tetteink egyre jobban hasonlítanak a Jézuséihoz?

NAGY ISTVÁN, SZALÁRD

MEGHÍVÓ

Értesítjük a testvéreket, hogy Isten kegyelméből az idén is megtartjuk a **missziókerületi konferenciákat**. Az összejövetelen együtt énekelünk és imádkozunk, elhangzik majd egy előadás is „**A Biblia tanítása a házasságról**” címmel Borzási István elnök testvér részéről. Ezenkívül megbeszéljük időszerű teendőinket is. A konferenciák dátuma és helyszíne (kezdés mindenhol 10 órakor lesz):

Székellyöldi missziókerület
november 25., Marosvásárhely

Szilágysági missziókerület
december 2., Zilah

Bihari missziókerület
december 9., Mihályfalva

Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezetek és körzetek lelkipásztorait, előjáróit, illetve képviselőit.

Borzási István elnök
Gergely István főtitkár

Közös hálaadó ünnepélyt tartottak a szilágysági gyülekezetek október első vasárnapján a Solyomkövár-i tábor telkén.

A fotón (készítette: Fazakas György) az első igeszóló Péter István lp. (Tudósítás a 3. oldalon).

A Christian Hymns átdolgozott kiadása és A hit hangjai

Az alábbi, az angliai Evangelical Timesban nemrég megjelent ismertetőt a Christian Hymns átdolgozott kiadásáról akár egy az egyben alkalmazni lehetne az új A hit hangjaira. Különösen a komoly bizottsági munka, az énekek megválogatásának módja és a teológiai-lelki következtetés az, ami jellemzi az erdélyi baptista Ének-zenei Bizottság munkáját, és az új énekeskönyvünket is.

Az új Christian Hymns kemény, papírkötésű, kottás változata több mint másfél millió régi lejbe kerül (29.95 £). A szerkesztőbizottság tagjai közül (Paul E G Cook, Graham Harrison, David Clark, Robert Strivens) alkalmam volt találkozni Robert Strivensszel, amikor nemrég gyülekezetében szolgálhattam. Meggyőződhettem, hogy ők ugyanazt teszik, mint mi: rendre és rendület-

lenül tanulják az új énekeket! Robert Strivens nemrég a London Theological Seminary igazgatói tiszt-ségére kapott kinevezést. A könyv-ismertető szerzője Daniel Webber, az European Missionary Fellowship és az odatartozó School of Biblical Studies igazgatója Welwynben. Ebbe az iskolába a jövő évtől újra diákokat küldhetünk, egyéves teológiai oktatásra. (Borzási István)

Daniel Webber ismertetője az angliai új Christian Hymns-ről

Valószínűleg korunk jellegzetessége, hogy egy új énekeskönyv megjelenése vitát támaszt. Sőt, ha az új kötet a régebbi, és kedvelt kiadásnak az átdolgozása, annál érthetőbbé teszi a vitát. Azonban sajnálatos, ha ez lenne a kötetnek a kizárólagos visszhangja, hiszen reménységünk szerint az evangéliumi gyülekezeti élet egyik hasznos eszközének bizonyul majd.

Amennyiben igaz a szerkesztők feltevése, hogy egy modern énekeskönyv életének ideje legtöbb 25 évig érvényes, akkor a régebbi gyűjtemény megérett az átdolgozásra. Ugyanezt az ítéletet látszik alátámasztani a helyettesítő kötetek széles körben való használata. Ennek ellenére a szóban forgó kötetnek a pro-kontra vitája minden bizonnyal a régi és az új részletes összehasonlítása alapján fog eldőlni. A jelen könyvismertetésben az alábbi kérdések rövid vizsgálatára fogunk szorítkozni.

Milyen alapelvek vezérelték a szerkesztőket az egyes énekek beválogatásában vagy mellőzésében?

Ami az elveket illeti, szinte semmi nem változott. A szerkesztők „elszántan elutasították, hogy egyoldalú, szektás eljárást alkalmazzanak, és minden egyes éneket bibliai, szellemi és poétikai érdemei

alapján mérlegeltek, tekintet nélkül a szerző háttérére”. Nehéz megérteni, miként lehet ezt a megközelítést bírálni. Természetesen lesznek akik a fejüket csóválják majd a beismerő folytatáson, hogy az egyes szerzeményekre hatással voltak „a dicsőítés stílusában és gyakorlatában újabban bekövetkezett változások”. Azonban nem a használatban mutatkozó népszerűség volt az egyetlen szempont, amikor eldöntötték, hogy be kell-e kerülnie egy-egy adaléknak.

Milyen szempontból különbözik az új változat az elődjétől?

A pusztán tények a következők: az új énekeskönyv alig valamivel nagyobb, mint az eredeti; a régi kiadás körülbelül 190 ritkán énekelt éneke maradt ki, hogy helyet adjon a jóval több, mint 200 újnak. Ezek nagyobb számban zsol-tárvariációk és zsol-tárokon alapuló énekek; ennek örülnünk kell. Ugyanakkor bekerültek modern kompozíciók, valamint – azok számára, akik azt szívesen veszik igénybe – az Énekek és kórusművek új fejezete.

Talán vitatott az a kísérlet is, hogy a nyelvi formáknak (amelyeken keresztül az énekek kifejeződést nyernek) bizonyos fokú korszerűséget biztosítsanak. Ez azt jelenti, hogy a személyes névmások régies megjelölését a ma

használatos forma helyettesíti; azonban ezt a változtatást sem szolgálai módon alkalmazták.

A külső megjelenési formát tekintve az új kiadás határozott javulást mutat a régihez képest. Mivel elkerülték az utóbbi időben megjelent többi kiadvány esetlenségeit, örömmel kézbe venni és használni ezt az énekeskönyvet (amelynek stílusa hasonlít a Dicsőítő énekekhez [Grace Hymns]). Ennek ellenére a szerkesztők tudatában vannak annak, hogy munkájukat a válogatás miatt fogja érni a legtöbb kritika. A konzervatívok kétség nélkül azzal fognak érvelni, hogy túl sok engedelmény történt a modern ízlés javára; ott lesznek például azok, akik számára a kórusművek (Choruses) és Kendrick (valamint a hozzá hasonló szerzők) szerzeményeinek a beválogatása is elég ahhoz, hogy az ehhez hasonló vállalkozást elítéljék.

A skála másik végén ott lesznek azok, akik egyszerűen elmulasztott lehetőségnek fogják tekinteni az egész vállalkozást: szerintük a szerkesztők nem voltak elég radikálisak.

Milyen a végeredmény, és milyen a többiekhez viszonyítva?

Remélhetőleg – az eddig elmondottak alapján – ennek az énekeskönyvnek a szerkesztői megtalálták az ideálshoz közel eső egyensúlyt. Végül,

és nem utolsósorban a helyes szemlélet megtalálása érdekében érdemes emlékeztetnünk idézni két másik körülményt.

1) Mint a legtöbb gyűjtemény esetében lenni szokott, a Christian Hymns (átdolgozott kiadása) egy bizottság munkájának az eredménye. Már csak ez az egyetlen tény is minden bizonnyal feltételez egyfajta kompromisszumot, amely jelen volt a beválogatás/kihagyás döntéshozó folyamatában, amely végül a végső válogatáshoz vezetett. Ez elkerülhetetlen volt, és véleményem szerint helyénvaló.

2) Amit az ember nem szívesen mond ki nyilvánosan, viszont amit mégsem szabad szem elől téveszteni az az a tény, hogy végtére is csak egy énekeskönyvről van szó! Mivel így áll a helyzet, nem vagyunk kötelesek igénybe venni azt a feltehetően csekély számú kompozíciót, amelynek beválogatását talán sajnáljuk. Véleményem szerint a mű teljes tartalma méltányos és konzervatív válogatását képviseli a jelenlegi kínálatnak, és sokkal többet nem is várhatunk el. Ennélfogva őszintén remélem, hogy ez az énekeskönyv kitűnő elődjéhez hasonlóan hasznosnak és népszerűnek fog bizonyulni a gyülekezetek körében.

Fordította: MOLNÁR ADINA

Szilágysági gyülekezetek közös hálaadó ünnepélye

Október első vasárnapján a szilágysági gyülekezetekből közel ezer testvér és testvérnő jött el a sólyomkövári tábor telkére, hogy Istennek „oltárt építsen”. Autók hosszú sora gyűrűzött a dombra fel, akik tehették családjukkal együtt indultak az ünnepélyre.

A délután 2 órakor kezdődő istentiszteletet a szervezők nevében Módi Miklós lp. vezette. Péter István tv. volt az első igeszóló: „akik több gyülekezetből vándoroltunk most Isten elé, lehet problémákkal küszködünk, de a mai nap kihívása az is, hogy tudunk-e ilyen helyzetben is hálásak lenni”. Testvérünk személyes biznyságtételét is elmondta, ahogyan az Úr a gyászt örömmre fordította az életében.

Megemlékeztünk azokról, akik az elmúlt hónapokban baleset által távoztak el közülünk: egy szentkirályi, egy peresenyi és egy ballai fiatal. Megdöbbentő volt ez a szilágysági kerület részére. Ennek alapján

különösen a fiatalok felé szólt Király Mária biznyságtétele és a szentkirályi fiúk éneke. A felhívás így szólt: „Felelősek vagyunk egymásért, fiatalok! Fejezzük ki hálánkat Isten és egymás felé, amíg lehet, holnap nem biztos, hogy megteheted!”

Bándi Sándor lp. felhívására fiatalok és idősek jöttek előre.

A bagosi testvérek készültek a zenei szolgálattal, az énekarhoz sok más testvér és testvérnő is kapcsolódott.

Kémerről Szilágyi József testvér tett biznyságot, majd Pardi Félix lp. testvér a Jel 14:2

alapján buzdított a hódolatra, hogy csatlakozzunk a szentek seregéhez, akik most is Istennek hódolnak. Az ausztráliai Báka testvér biznyságtétele és éneke után Fazakas György lp. testvér igei üzenete hangzott a 66. Zsoltárból. Elekes Sámuel

Istennel, családjunkkal, testvéreinkkel, a világgal...

Budai Lajos lp. testvér igét hirdetett a 65. Zsoltár alapján. Hálára buzdított az imameghallgattatásokért, a bűnbocsánatért, a fizikai javakért és a lelki áldásokért, amit Istentől kaptunk. Adni is lehet ezen a napon: hálát, természetesen. De hogyan fejezzük ki ezt Istennek?

Bándi Sándor lp. testvér záróbeszéde az Isten kimondhatatlan ajándékára, Jézusra mutatott rá, végül megtérésre, megújulásra szólított fel. A hívogató élők oltárral válaszoltunk. Fiatalok és idősek gyűltünk össze közösen hálát adni Istennek és köszönni új életért, ébredésért.

A nap is szépen sütött ezen a vasárnapon. Én úgy gondolom, hogy Isten mosolygott, ha gyermekeire nézett ott a tömegben. Hiszem, hogy áldozatunk kedves volt előtte. Hálás vagyok most is ezért.

BUDAI EVÓDIA, ZILAH

Évnyitó a Teológián

A 2006-2007-es tanévben nyolc diák tanul a Teológián. Négyen közülük harmadévesek, négyen pedig az első évet kezdték. Az új diákok az ország különböző részeiből érkeztek: Deák Zsolt a zilahi, Dóczi Tibor a kibédi, Szabó Szilárd a szatmári, Tencuț Zoltán pedig a szalontai gyülekezet tagja. Az ünnepélyes évnyitónak a kolozsvári gyülekezet adott otthont. A délutáni istentiszteleten a helyi énekkar szolgált, verset mondott Bálint Ibolya tv.-nő. A teológiai hallgatók szolgálata énekekből és személyes biznyságtételekből állt. Az elsősök közül Szabó Szilárd beszélt megtéréséről, lelki növekedéséről. Borzási Csaba, harmadéves, a Teológián szerzett tapasztalataiból osztott meg néhányat a jelenlévőkkel. Szót kapott még Simon András is, a homoródszentmártoni gyülekezet és körzet lelkipásztora, aki ezévtől elsőéves hallgató a Teológia levelező (csökkentett látogatású) tagozatán. Miután Giorgiov Adrián dékán bemutatta a teológiai oktatás különböző vetületeit, Borzási István hirdetett ígét az ApCsel 18, 24-28 alapján. Apollós példája által rámutatott, hogy milyen jellemzői kell,

A tanárok (balról-jobbra): Bálint Pál, Borzási István és dr. Giorgiov Adrián, a diákok (elől): Kiss Lehel, Szabó Szilárd, Deák Zsolt, Simon András, (hátsó sor) Borzási Csaba, Tencuț Zoltán, Gyórfi Elek Tóbiás, Bányai István, Dóczi Tibor.

hogy legyenek az Úr által elhívott lelki munkásnak; milyen alap- és felsőfokú képzéseken kell átmennie, hogy később kipróbált emberként kirendelhesék a szolgálatra. Bálint Pál házigazdaként

köszöntötte a Kolozsváron új tanévet kezdő egyetemistákat és tanáraikat is, akik közül többen részt vettek az ünnepélyes istentiszteleten.

KISS LEHEL

EBF tanácsülés Lyonban

Az Európai Baptista Föderáció (EBF) ezévi tanácsülését szeptember 28-október 1. között tartotta Franciaországban, a Lyon melletti Valpreben, egy konferenciai központban. Szövetségünket Vékás Zoltán szatmárnémeti lelkipásztor képviselte.

□ *Milyen jellegű egy EBF tanácsülés, és hányan vettek most részt?*

□ **Vékás Zoltán:** Az ilyen tanácsülések hasonlóak a mi munkakongresszusainkhoz. Ezen most 40 országból 120-an vettünk részt. Megjegyzem, 51 ország baptista szövetsége tartozik az EBF-hez, a volt szovjet államok ázsiai része is, a közel-keleti térség, valamint az iraki baptista gyülekezet. Jelen volt a Baptista Világszövetség elnöke, David Coffey, főtitkára Denton Lotz, valamint más missziós szervezetek képviselői. A magyarországi baptistákat Mészáros Kornél főtitkár, Papp János missziós titkár, dr. Bukovszky Ákos, a baptista Szeretetszolgálat egyik igazgatója képviselte. Itt emlitem meg, hogy feleségem az Európai Baptista Nőszövetség küldöttként vehetett részt a tanácsülésen.

□ *Milyen beszámolók és előadások hangzottak el?*

□ Megrendítő beszámolót hallottunk a libanoni eseményekről. Az emberi áldozatokat követelő történeteket Isten felhasználta az Ő igéjének tettel és szóval való hirdetésére a muszlimok között. A másik jó hír, hogy az iraki (Bagdad)

baptista gyülekezet rohamosan növekszik, tagjainak különösebb üldözésben nincs részük, mert a különböző vallási alapú politikai pártok annyira el vannak foglalva az egymás közötti harccal, hogy a baptisták aránylag békében hirdethetik az evangéliumot. A tanácsülés megnyitó ünnepségén, a lyoni baptista gyülekezetben, szeptember 28-án este Etienne Lhermenault párizsi lelkipásztor, a Francia Baptista Szövetség főtitkára hirdetett igét. Az utolsó idők nagy kísértéseire figyelmeztetett: „gyülekezeteinkben hangsúlyosan észrevehető a Krisztustól való elfordulás”. A következő két napon beszámolókat hallgattunk, délelőttönként egy-egy előadást a teológiai oktatás kapcsán. Dr. Ottniel Bunaciu a bukaresti egyetem baptista fakultásának dékánja a Baptista teológiai oktatás jelen és jövőbeli irányzatai címmel beszélt és hangsúlyozta: Krisztus nélkül a teológia ideológiává sorvad.

□ *Jutott-e idő a személyes kapcsolatok ápolására?*

□ A résztvevők nagy többségét a korábbi tanácsülésekről már ismertem. A programunk szoros volt, de szünetekben és az

A lyoni baptista imaház utcafronti része

étkezések alkalmával jutott egy kevés idő a személyes kapcsolatok ápolására és imádkozásra. Kiváltság volt számomra beszámolni a romániai magyar baptista gyülekezetek örömről, hogy még élünk és akarunk az Úrnak szolgálni, hogy sokfelé gyülekezet plántálásba fogtunk és az Úr adott áldást. Viszont problémáinkról is, mint imatémákról próbáltam tapasztatosan beszélni barátaimmal. Megígérték: imádkoznak értünk. Külön beszélgettem az angol baptisták új főtitkárával Jonathan Edwards-szal és a Baptista Világszövetség Sajtóosztályának új igazgatójával, a jamaikai származású Eron Henry lelkipásztorral, aki új beosztása miatt Washingtonba költözött. Úgy ítélem meg, hogy a tanácskozás általános légköre pozitív kicsengésű volt, ezért hála Istennek, viszont vannak gondok az EBF-hez tartozó gyülekezetekben. Szinte mottóként hangzott el újból a BVSZ főtitkára, dr. Denton Lotz részéről, hogy az ázsiai és latin amerikai testvérek kellene jöjjenek a keresztyén Európát újra evangélizálni. A volt kommunista országok baptista vezetői szomorúan és bűnbánattal említették, hogy a kezdeti lelkesedés megcsappant és kezdünk anyagiasabbakká válni a nyugat európaiaknál. A vendégfogadó gyülekezet (a

lyoni egyetlen baptista gyülekezet) kb. 100 tagú, Lyon másfél milliós város. A gyülekezetnek több mint fele színes bőrű, akiknek, hála Istennek, sok gyermekük van, de a franciák kevésbé fogadják a gyermekáldást. A ritkán megtérők inkább a színes bőrűek közül valók. Örvendtek, hogy ilyen nagy rendezvény szervezésében vehettek részt. Kölszönös imatámogatást ígértünk egymásnak.

□ *Készült tervezet a jövőre nézve, vagy Nyilatkozat?*

□ Megerősödött bennünk: nem kell feladni, mert az Úr Jézus megígérte: imé tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ez akkor is igaz, ha azokat az időket éljük, amit Pál apostol ír Timóteusnak: tudd meg, hogy az utolsó időkben nehéz idők lesznek. A sok felsorolás végén azt írja, hogy sajnos sokan lesznek, akiknél megvan a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét. Újra bátorítást kaptunk, hogy Ő az Alfa és Omega, a gyülekezet Feje és akik Őbenne bíznak, még a pokol kapui sem vesznek erőt rajtuk. Sajnos ezúton szereztünk tudomást arról, hogy két baptista szövetség kilépett az EBF-ből Kirgizisztán és Kazahsztán. Ezzel kapcsolatosan egy nyilatkozatot fogadott el a

A Lyon-i gyülekezet, középen Vékás Zoltán és Erzsike, mellettük Ewa Gutkowska, az EBWU elnöke.

KELEK III.

A magyarországi Gyulán zajlott a 3. Körösvidéki-Erdélyi Lelkipásztori és Evangélizációs Konferencia

Szeptember 29. és október 1. között, harmadik alkalommal került megrendezésre a határmenti találkozó. Békés és Nagyszalonta után Gyula adhatott otthont a konferencia számára. A Nagyvárad-i Missziókerületből 6 lelkipásztort, illetve gyülekezetvezetőt fogadott vendégként a Körösvidéki Egyházkerület 11 lelkesze, gyülekezetvezetője.

Pénteken és szombaton „A mai lelkipásztor portréja” mottó szolgált közös gondolkodásunk alapjául. A napkezdő áhítatok adták meg közösségünk alaphangját Matuz József és Nagy Mihály testvérek szolgálata nyomán. Ezeket követően pénteken Bányai János, szombaton pedig Papp Dezső testvérek előadásait hallgattuk meg. Hallottunk az elhívó Úr szolgálati helyet kijelölő munkájáról. Alkalmatlan szolgálait alkalmazó, alkalmassá tevő és a megszentelődés útján megtartó hűségéről. Számba vettük mindenkor feladatainkat, lehetőségeinket. A szolgálatba

helyező Urunkkal való kapcsolatunk mélységét, elkötelezettségünket az egyik oldalon, illetve az emberek felé való nyitottságunk, szolgáltni akarásunk milyenségét a másik oldalon. A mottónak megfelelően a mai kor Istentől adott lehetőségeit is próbáltuk körüljárni. A mai korhoz kapcsolódunk akkor is, amikor beszélgetésünkben és imaközösségünkben is az éppen aktuális ügyeink – család, gyülekezet, megoldásra váró helyzetek – voltak a középpontban. Az őszinte szó, az egymásért elmondott imádság

összeforrasztott bennünket.

Péntek este találkozhattunk a mai korban élő testvéreinkkel, a gyulai gyülekezetel is. Igét Kovács Gyula, missziókerületi elnök hirdetett. Kiss Tibor, körösvidéki elnök jó házigazdaként megszólaltatta a jelenlevő lelkipásztorokat, gyülekezetvezetőket, akik a rendelkezésre bocsátott 2 perces időkeretben vallottak magukról, Krisztushoz tartozásuk örömről.

A konferenciának helyet biztosító gyulai helyszín, a vendégszeretetet a terített asztal bőségében is kifejező

gyulai testvérek megismerése után a Körösvidék gyülekezeteiben ígérel szolgáltak a vasárnapi istentiszteleteken meghívott testvéreink. A hétvége üzenetei legyenek marandók mindannyiunk számára! Formálódjon bennünk és szolgálatunkon keresztül másokban is a krisztusi portré! „*miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által*” (2Kor 3,18).

MATUZ JÓZSEF, Gyula (Mo.)

A gyulai imaház udvarán magyarországi és erdélyi lelkipásztorok, előljárók.

⇒ tanácsülés. Szövetségünk képviselőjének hozzászólását figyelembe vették és javaslata is majdnem szó szerint bekerült a nyilatkozatba, vagyis: kérjünk bocsánatot az Úrtól és a testvérektől, hogy olyan dolgokat teszünk vagy nem teszünk, amely

EBF és BVSZ vezetők a Lyon-i gyülekezetben (balról-jobbra): Tony Peck EBF-főtitkár, Etienne Lhermault a francia baptisták főtitkára, Denton Lotz a Baptista Világszövetség főtitkára és Helari Puu EBF-elnök.

miatt ők nem tudnak velünk közösséget vállalni. Ez nem azt jelenti, hogy náluk nincsen hiba. Újból el kell köteleznünk magunkat a szent életre, a gyülekezetek Krisztus szerinti egységére és az ebből eredő lendületes evangélizációra. A következő Tanácsülés 2007. szeptember végén lesz megtartva Budapesten.

□ *Ha valamit még Vékás testvér el szeretne mondani:*

□ A kiscsoportos beszélgetéseken felmerült, hogy mit javasolunk a teológiai oktatás fejlődése és hatékonysága érdekében, és milyen szerepe lehet az internetnek a teológiai oktatásban. Röviden, általánosan minden csoport részéről elhangzott a következő rövid, de velős megállapítás: a teológusoknak vagy a teológia elvégzése előtt, vagy utána, vagy közben valami civil foglalkozást is kellene vállalniuk 3-4 évre legalább, hogy „saját bőrükön” tapasztalják meg, mit jelent

munkás emberként megkeresni a kenyeret, hogy jobban megérthessék a gyülekezet tagjait és helyesebben tudják tanácsolni őket lelki problémáikban. A világhálón keresztül kapcsolatban elhangzott többek részéről, hogy segédeszköz lehet, de a közösség ápolása jelenlétet igényel, ami a teológiai oktatás feltétlen szükséges része (közösség tanár és diák, diák és diák között).

Záró üzenet

„Köszönöm megtisztelő kérdéseidet, öröm volt válaszolni rá. Sok egyébről lehetett volna még tájékoztatni, de tudom, hogy helyszíre miatt ennyi elég. Áldást kívánok a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségéhez tartozó összes gyülekezetnek és a Szeretet minden olvasójának” – mondotta az interjú végén Vékás Zoltán szatmárnémeti lelkipásztor.

Kérdezt: SZILÁGYI LÁSZLÓ

Bibliatanulmányozó kiscsoportok

A zilahi bibliaiskolások írták az alábbi történeteket. Tanáruktól, dr. Kovács Józseftől azt a feladatot kapták, hogy szervezzenek bibliatanulmányozó kiscsoportot, működtessék azt négy-öt héten át, végül pedig tapasztalataikról írjanak

egy beszámolót. A dolgozatok jól sikerültek, úgyhogy tanár testvérünk közlésre örömmel ajánlotta a Szeretetnek. Ha mindent nem is, de egy keveset – hisz érdekesek, tanulságosak – mindegyikből megmutatunk.

1. HOGY KEZDŐDÖTT?

Az Úr segítségével elindíthattunk egy kiscsoportos bibliatanulmányozást, hogy az Úr gyermekei növekedjenek és erősödjenek lelkileg. Már rég akartuk ezt tenni, de mindig közbejött valami, és most, hogy ezt a feladatot kaptuk, örömmel és odaszánással kezdtük el. Ezért imádkoztunk (én és a társam, Anikó), mert tudtunk, hogy erre mi nem vagyunk képesek. *(Boda Evódia)*

Megijedtem, mikor megkaptam ezt a feladatot. Ilyet soha nem vezettem, még tagja sem voltam. Aztán rávettem magam és Hajas István barátomat is bevontam a szervezésbe. Elmentem a megbeszélő időre, sehol senki. Vártam egy fél órát, de senki sem érkezett meg. Aztán kicsit búsan hazamentem. *(Bódizs Zsolt)*

Sokat imádkoztam mielőtt a kiscsoporthoz kezdtem volna, és kértem Istent, mutassa meg azokat, akikkel foglalkoz-

hatok. Azért is imádkoztam, hogy ő vonza a csoport tagjait és egyesítse őket, és engem pedig vezessen a tagok meghívására. *(Borzási Anikó)*

A csoport velem egy korosztályban levő fiatalokból áll. A témánk: Tanítványként élni. Úgy láttuk jónak Evódiával, kell tanulmányozzuk, hogy mit jelent Jézust követni a gyakorlatban. *(Elekes Anikó)*

Nagy öröömre volt ez a feladat, mivel már nagyon szerettem volna egyik barátommal egy ilyen tartani. Sokat imádkoztunk ketten Ervinnel. A lekipásztör is jónak látta ezt a kiscsoportot. Hat-hét személyt szólítottunk meg. A barátomat három napon át buzdítottam arra, hogy eljöjjön. *(Józsa András)*

Az első alkalomra hárman jöttek el. A többiek értesítettek SMS-ben, hogy mi jött közbe: mocsolyai misszió, vizsga, otthoni munka. Elkecserekedtem. A következő szerdán, pont az alkalom előtt nagy vihar lett. Félttem, megismétlődik a múlt-

heti jelenet. De az eső elállta után, 6:30-ra jövegetni kezdtek a fiatalok. Nagyon örültem! 11-en voltunk, velem együtt, amiből egy fiú. *(Kovács Annamária)*
Egy pénteki napon, március 31-én elhívtunk néhány gyereket Borzási Anikó házába. Heten jöttek el. Megkínáltam őket süttivel, üdítővel és elmondtuk nekik, hogy milyen házi feladatot kaptunk Kovács József lekipásztortól. A gyerekek örültek a híreknek. Megbeszéljük, hogy minden péntek délután 6 órakor találkozunk. *(Máté Beáta)*

Sokat imádkoztunk, hogy miről beszélgessünk. Két témát akartunk átvenni: az első az okkultizmusról szólt, a mások pedig a szerelemről. Az első Rebeka tatotta, a másodikat pedig én. Mi úgy döntöttünk, hogy csak leányok leszünk. Sokaknak szóltunk, és a végén hatan gyűltünk össze. Érdekelte őket a téma. Beszélgettünk a lekipásztorunkkal, aki jóvá hagyta, hogy elvégezzük a tanulmányt. Ezután megbeszéltük, hogy hol és mikor találkozunk. *(Oláh Edina)*

2. MŰKÖDIK A CSOPORT

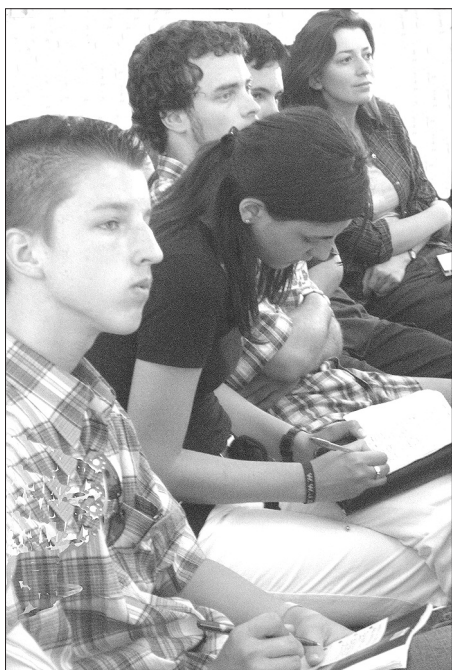
Az első alkalomra a meghívottak fele sem jött el. Csalódott voltam, de az Úrra bízam. A foglalkozást imával kezdtük, miután mindenki elmondta, hogy van, milyen gonddal küszködik. Ezután egymásért imádkoztunk, ami nagyon felemelő volt. A tanulmány érdekes volt, de gyakran kellett szólítgatnom őket, mert ahhoz képest, hogy mind ismertük egymást, bátortalanok voltak, de idővel felengedtek. *(Boda Evódia)*

Hat alkalommal gyűltünk össze a krasznai 2-es sz. romagyülekezetben. 13 személlyel indult a csoport, volt alkalom, amikor csak nyolcan jöttek el. Mielőtt megkezdtük a tanulmányozást süteményt fogyasztottunk, majd énekeltek, imádkoztunk és a témával kapcsolatos igéket olvastunk és ezekről

elmélgeltünk, beszélgettünk. Voltak bizonyágtevések és hozzászólások, kérdések-válaszok. *(Bódizs Piroska)*

Megfelelőnek találtam, hogy házi alkalom legyen, ezért megbeszéltük, hogy nálunk fogjuk megtartani. Kerestem olyan helyet, ami a legmegfelelőbb, világos és szellős, nem vonja el a figyelmet semmi és az ülőhelyeket is úgy rendeztem el, hogy jól lássuk egymást. *(Borzási Anikó)*

Nagy segítségemre volt az is, hogy csoporttársaim mind bekapcsolódtak a beszélgetésbe. Olykor még vitáztunk is. Bár a főgondolat mindig szem előtt tartottuk, mégis volt, hogy elkalandoztunk az igékkel, de csakhamar visszatértünk a témára. *(Borzási József)* ➤

Illusztráció: bibliatanulmányozó fiatalok

⇒ Vártuk őket, de a meghívottak nem jöttek el, pedig mi nagyon készültünk. Ervin barátomnak két témája lett volna: A kísértés, és A nyelv bűnei, és nekem is kettő: Az ige hallgatása és megtartása, és Az Isten előtti alázat (mind a Jakab leveléből). Utóbb kiderült: egy kiscsoportot már létrehoztak a fiatalok, ezt akkor tudtunk, amikor egy kis probléma miatt feloszlott. Szeretném mégis foly-

3. „ÖRÜLTEM A FELADATNAK”, AVAGY „ÍME A TANULSÁGOK”

Sajnos kezdtek egyre kevesebben jönni. Az egyik ok az volt, hogy mi, a vezetők, velük egykorúak vagyunk, és szerintük nem tudunk nekik újat mondani. Ez nehéz volt nekünk, de nem adtuk fel, mert voltak olyan személyek, akik rendszeresen jöttek, vágyakozva az Isten jobb megismerése után. Különböző foglalkozásokon nagyon tetszett, hogy nem voltak olyanok, akik leuralták volna a beszélgetést, mindenki egyenlő volt. (Boda Evódia)

Nagyon tetszett a bibliatanulmányozásnak ezen formája, mivel mindenki szabadon elmondhatta a véleményét és közösen beszéltek meg a témát. Egy jó légkör és beszélgetés alakult ki közöttünk. Nem gondoltam volna, hogy ezt így megáldja az Úr. (Bódizs Zsolt)

A tanulmány közben figyelmesen hallgattam minden hozzászólást, hiszen felelős vagyok a tagokért és szükségleteikért. Igyekeztem követni a lecke-tervet, és azt, hogy az alkalmat mindig időben befejezzük. Fontos tagnak érzem magam, mivel én lehetek az egyik vezető, aki áldozatot hozok a csoportért. Úgy érzem, amióta a kiscsoport megalakult fegyelmezettebb és érettebb vagyok Krisztus követésében. (Borzási Anikó)

Csoporttársaim mind bekapcsolódtak a beszélgetésbe, olykor még vitáztunk is. Összejöveteleink nem voltak unalmasak, mivel mindnyájan hozzászoltunk. A tanulmányozásunk tulajdonképpen beszélgetés volt, mivel mindenki feltette kérdéseit az adott témával kapcsolatban és közösen kerestük rá a választ. Szeretünk együtt lenni, együtt dicsérni az Urat. (Borzási József)

Problémáink támadtak, más vezetőkhez hasonlítottak minket. Megmondták, hogy nem tudnak úgy tisztelni. Ezért több akadály is felmerült, pl.: nem jöttek el rendszeresen, a tanulmányozás közben meg kellett szólítani a beszél-

getőket, ha Isten is úgy akarja, és ha adna tagokat és témákat megbeszélésre. (Józsa András)

Az első találkozásunk érdekes volt. Nem kellett bemutatkoznunk, mert ismertük egymást, ennek ellenére éreztük a szobában levő feszültséget, hiszen ilyen helyzetben még nem voltunk együtt. Imádsággal kezdtük az alkalmat, azután

getőket, vagy a „mellé beszélőket”. Az is hátráltatta a csoportot, hogy otthon nem mindenki vette át az anyagot, így nem tudott hozzászólni. Azért a végére már kezdtünk bejenni. (Elekes Anikó)

Felnőtt jelenléte nélkül mindenki szabadon viselkedett, véleményt nyilvánított. Előfordult, hogy a csoporttagok egymás szavába vágtak. Igyekeztem a csendet megőrizni, de örültem is, hogy jól érzik magukat. A tanulmányok során jobban elmélyültünk Isten és egymás megismerésében. (Kovács Annamária)

A beszélgetésben mindenki részt vett, de volt, aki többet beszélt, mint a többiek (azzal a személlyel a csoporton kívül

énekelünk és ezt követően Balog Rebecka bemutatta a témát. (Oláh Edina)

E kiscsoport 13 személlyel működik. Minden vasárnap 18.00 órára gyűlünk össze egy családnál. Imával kezdünk és énekelünk, majd a csoporttagok részéről bizonyágtevések hangzanak el. Ezután a vezető ígét olvas és megkezdődik a beszélgetés. (Tóth Róbert)

szóba álltunk), de voltak visszahúzódoak is, őket is személyesen megkérdeztük. (Máté Beáta)

Örülök ennek a feladatnak, mert megtapasztaltam, hogyan is működik egy bibliatanulmányozó kiscsoport. Isten megáldott, és nem hagyott el ezekben a nehéz órákban sem. (Oláh Edina)

Hála az Úrnak, hogy e csoportban nincs szemlélő, hanem mindenki hozzászól az ígéhez és a beszélgetés jó irányba halad. A csoportban érett személyiségekből áll: van kezdeményező, bátorító és kutató. A vezetésében még kell növekednem. De milyen jó tudni, hogy aki a kevesen hű, azt sokra bízzák. (Tóth Róbert)

Illusztráció: bibliatanulmányozó fiatalok. Fotók: Sz.

Szilágyerked

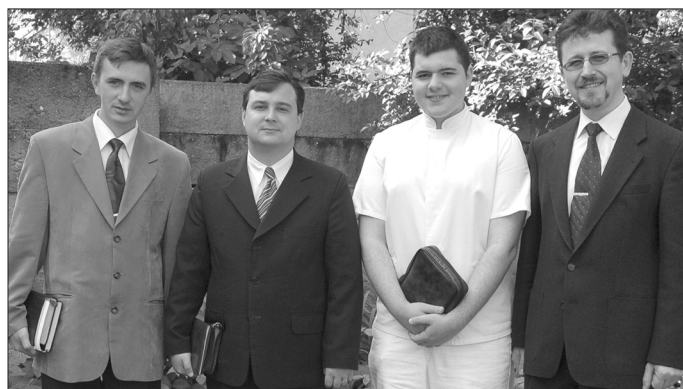

Bemerítési ünnepélyt szeptember 24-én tartotunk, vendégigehirdető Péter István sarmasági lelkipásztor volt.

A fotón (balról-jobbra): Horváth Ferenc lp., Csáki Adél, Szántó Csilla, Gál Katica, Gál Edit, Gál Anna és Péter István.
H.F.

Nagy örömben volt része június 15-én a brassói magyar baptista gyülekezetnek: Páll Botond szóban és a bemerítés vizében is bizonytságot tett Megváltójába vetett hitéről, és a Tőle kapott új életéről. A református családból származó Botond már gyermekkorában részt vett a gyülekezetünkben rendezett gyermek-klubokon, és látta-hallotta az időközben hitre jutott bátyjai életpéldáját, bizonyágtételét. A Hargita táborban adta át életét az Úr Jézusnak, és hűséges tanítványa, bátor bizonyágtétevője lett. Amikor Isten elé tárta a hitvalló keresztséggel kapcsolatos kérdéseit, az Úr igéje által válaszolt neki, és szilárd meggyőződésre juttatta a következő hitbeli lépések tekintetében. Az ünnepi istentiszteleten János Csaba, kovásznai lelkipásztor hirdetett igét, a bemerítést pedig Mike József helyi lelkipásztor végezte. A 2Tim 2:1-2-vel Isten áldását kívánjuk gyülekezetünk legfiatalabb tagja életére! **M.J.**

Brassó

Szilágynagyfalu

Pünkösdkor hat fehérruhás tett bizonytságot gyülekezetünkben megtéréséről és az Istennel való szövetségkötésről. A kettős ünnepen Bándi Sándor vendég lelkipásztor hirdetett igét. A bemerítkezettek a következők (balról-jobbra):

Szilágyi Benedek Dávid, Varga Tamás, Torkos Donáth-Csaba, Mica Daniel, Deák Arnold, Illyés Lajos. A fehérruhásokkal együtt a bemerítést végző Szekrényes Pál lelkipásztor látható még és Kabai János diakónus. **Sz. P.**

Bihar

Augusztus 27-én a bihari baptista gyülekezetben kilenc fehérruhás tett bizonytságot hitéről Isten és a népes hallgatóság előtt. Áldott alkalom volt, amikor zsúfolásig megtelt az imaház a helybeliekkel és a környező gyülekezetből jövőekkel (Köröstárkány,

Magyarremete, Szalárd, Síter, Bihar-püspöki, Kovácsi, Tamási, Nagyvárád, Szentjános). Isten igéjét Boros Gyula tv. az Arad 2. gyülekezet lelkipásztora hirdette Mk 16:15-16 alapján. A bemerítést Albert István Zsolt tv, a helybeli lelkipásztor végezte. Kézrátétellel imádkoztak

az új bemerített tagokért: Albert István Zsolt tv, Boros Gyula tv és Tóth József tv. Bizonyágtévéssel szolgált Elek Dániel tv (Szalárd). Az ünnepi istentiszteleten a helybeli gyülekezet énekkara szolgált. Isten áldja és tartsa meg a gyülekezet új tagjait. **Szász Gyula**

Temetések Arad II-ben:

„Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él”

Id. Kiss Sándor testvért, életének 91-ik évében, Megváltója hazaszólította. Testvérünk utóbbi éveit ágyban töltötte. Ez idő alatt megerősödött benne a vágy a mennyieiek után. Nagyon várta már a pillanatot, hogy Jézus Krisztus, akinek éveken át hűségesen szolgált végre magához szólítsa. Ez január végén megtörtént. A temetési szertartáson Vass Gergely testvér szolgált a Jób 19,23-29 igéből. Ez az ige volt Kiss testvér egyik kedvenc igéje. Szolgáltak még Slavoaca Valeriu román lelkipásztor, a helyi lelkipásztor valamint az ének és zenekar.

„...én útra kelek és nem térek vissza”

Lőke Juliánna testvérnőnk 84 évet kapott Urától. Ez év május 24-én volt a temetési istentisztelet. Papp Dezső lelkipásztor szolgált a Jób 16,22-23 igéből. Ezt az igét testvérnőnk előre meghagyta, hogy temetésén majd ebből prédikáljanak. Román nyelven a helyi lelkipásztor, majd a temető-kertben Vass Gergely lelkipásztor szolgált a Jelenések könyve alapján a fehérruhás menyei seregről. A szertartáson szolgált gyülekezetünk ének és zenekara.

Az Úr vigasztalja a gyászolókat.

Boros Gyula lelkipásztor

Özv. Kis Mihály Anna (született: Lovász) testvérnőt 89 évvel

ajándékozta meg a Mindenható. Utolsó 14 és fél évét betegség, gyengeség kísérte. Életét másokkal való törődés, szorgalom, az Úr iránti hűség jellemezte. Élete utolsó szakaszát lányánál töltötte Nagyváradon. Hisszük, hogy lelke drága Megváltójánál talált örök nyugalmat. Temetése augusztus 16-án volt Kalotaszentkirályon. A vigasztalás igéjét Simon József nagyváradi lelkipásztor hirdette (1Kor 4:16-18), majd a temetőben Oláh Lajos helybeli lelkipásztor szolgált (Jn 12:23-24), a gyülekezet együtt énekelt alkalmi énekeket. Gyászolja lánya, fia és családjaik. (*Gere Anna*)

Huszár Imre az avasúvjárosi gyülekezet volt tagja, 58 éves korában visszaadta lelkét Teremtőjének. Temetése augusztus 20-án volt a gyászháztól. Testvérünk eltávazása hirtelen jött. Még halála napján is hosszabbított időben dolgozott munkahelyén, de este már rosszul érezte magát. Úgy tervezte, hogy másnap megy el orvoshoz, de reggelre már az „áldott Orvosnál” virradt nap. Még életében gyülekezetének harmónistája volt és alkalmi igehirdető is. Halála mind a kis közösségnek, mind a családnak és rokonságnak veszteség. A háznál tartott gyászistentiszteleten - nagyszámú hallgatóság előtt - az Úr igéjét Vékás Zoltán lelkipásztor, Ivanitzky István diakónus és ifj.

Huszár László avasfelsőfalui ref. lelkész hirdette. Vékás testvér az 1Sám 20:3,18., valamint a Jak 4:13-17 alapján kiemelte, hogy „alig egy lépés van köztem és a halál között”. Ivanitzky testvér románul a Zsid 9:27-es vers alapján hangsúlyozta minden emberre nézve „a halál és az ítélet” kapcsolatát. „Uram, ha itt lettél volna nem halt volna meg az én testvérem” - ezt az igét olvasta fel ifj. Huszár László tiszteletes a Jn 11-ből, és hangsúlyozta, hogy az Úr Jézus Krisztus mindig és mindenütt jelen van. A gyászszertartáson a szatmárnémeti és a nagybányai gyülekezet énekcsoportja lelki énekekkel szolgált. A temetőben Ivanitzky testvér mondott búcsúzó üzenetet (1Thess 4:13-18). Az Úr vigasztalja a gyászolókat. **Medgyesi Jenő**, Szatmár

72 éves korában szólította haza az Úr brassói otthonából **özv. Csomós Károly-né**, szül. Hatházi Erzsébet testvérnőt. Temetése március 4-én volt. A virrasztó istentiszteleten Mike József, a gyászistentiszteleten pedig Borzási Gyula és Kis Ottó lelkipásztorok hirdették a vigasztalás igéit a család, rokonság és gyülekezet felé. Alkalmi énekekkel a brassói gyülekezet vegyeskara szolgált. Hisszük, hogy Erzsike néni hűséges közbenjáró imaszolgálatát az Úr bőségesen megjutalmazza. **M.A.**

A bihari bemerítés fotója:

(első sor balról jobbra)

Szeghalmi Andrea, Szivák Betty, Szász István, Gurbai Gyula (*Hegyközkovácsi*),
(hátsó sor) Boros Gyula lp, Juhász István, Szivák Emil, Szilák Imre, Chereji József, Szabó Tibor és Albert István Zsolt lp.

A sejt típusú gyülekezet

A Hargita Táborban zajlott konferenciát Talos Vasile szervezte, az előadó William A. Beckam (fotónkon) volt.

Egy nagyszerű háromnapos konferencián vehettünk részt - többségében román ajkú, de négy magyar lelkipásztorral a Hargita Táborban október elején. A fő szervező a jól ismert Talos Vasile lelkipásztor testvér volt Bukarestből. Az általa plántált gyülekezet is kis csoportokból tevődik össze. A konferencia címe: „A sejt típusú gyülekezet”. Az előadó, William A. Beckham, akinek a témával kapcsolatosan könyve is megjelent román nyelven - A doua reforma-, történelmi betekintést nyújtott arról, ahogyan az első század gyülekezeteiben a nagy (egész) és a kis sejt-csoportok egyszerre működtek. Meggyőződése, hogy a 21. század gyülekezetének is ebben a szerkezetben kellene működnie.

A világon levő gyülekezetek 85%-ának a létszáma 100 tag alatt van. A növekedés hiányának több oka is lehet. Egyik szembetűnő oka a téves vezetési rendszer. Ugyanis azokban a tradicionális típusú gyülekezetekben, ahol az egy emberre (lelkipásztor) épül a vezetési rendszer, a gyülekezeti létszám eleve kb. 100 tagra van korlátozva.

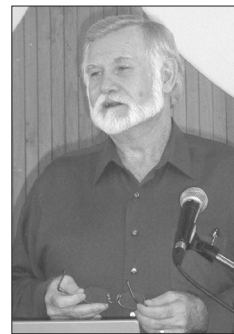
Az első században a gyülekezet mindkét arculata egyszerre látható volt, sajnos később a sejt-csoportok elvesztek. Helyüket a szerzetesi rendek, szervezetek, bizottságok, később alapítványok, missziói társaságok váltották fel. A 16. sz. Luther Márton újra felfedezte a kis csoportot. Habár neki sikerült a katolikus egyház teológiáját megreformálnia, már annak vezetési szerkezetét nem.

200 évvel a reformáció után egy másik ismert igehirdető, John Wesley szintén csoportokba (osztályok) gyűjtötte az új megtérteket. Sehol nem tartott evangélizáló alkalmakat, ahol a környéken a keresztyének nem gyűltek össze „osztályokba”.

George Whitefield, annak az időnek legnagyobb evangélistája azt monda Wesley-ről: „Igen, ő bölcsebb volt mint én, mert gondot viselt nyájáról”.

A „két szárnyas gyülekezet” illusztrációval is megismerkedhettünk. Nem két gyülekezetről van szó, hanem egyről, amelynek két irányú megnyilvánulása van. Az egyik szárny (sejt, vagy kis csoport) támogatja és kiegészíti a másikat (a nagy csoport) és fordítva. Szerepükben különböznek és mégis egy közös testhez tartoznak. Csak ha mindkét

szárny használatban van, akkor maradhat a Test egyensúlyban és emelkedhet fel az Atya trónjához.

Jézus vezetési szerkezetével is megismerkedtünk: 3, 12, 70,

120. Nem a számok, hanem az osztályok figyelemfelkeltőek. Ő létrehozta (nem egy hét alatt) ezeket a vezetői egységeket. Napjait hozzájuk mérten tervezte meg, bizalmat előlegezett nekik, és képezte őket, hogy tovább vigyék az általa kezdett munkát. A bibliai feljegyzések szerint Jézus és később apostolai, majd azok utódainak szolgálata eredményes volt.

Tisztázzuk újból értékeinket!

Alkalmaznunk kell az újszövetségi gyülekezet szerkezeti mintáját: a szentek egyetemes papságának elvét, az Ef. 4,11-13 alapján lefektetett gyülekezeti élet működését, az „egymásnak” jellegű igehelyek parancsát. El kell ismernünk, hogy ezeken a területeken lelkipásztorok, szolgálattevők, gyülekezeti tagok egyaránt „bajban vagyunk”. Az előadó szerint ezt a tünetet a Test egyik szárnyának, a sejt-csoportok használatának hiánya eredményezi.

BOROS RÓBERT, SZÉKELYUDVARHELY

Végzősök és kezdők Nagyváradon

A nagyváradi Timótheus Bibliaiskola ünnepi istentiszteletére gyűltek össze a hallgatók a gyülekezet belvárosi templomában október 8-án délután. Az iskola 2005-2006-os tanévben végzett hallgatói, valamint az új iskola-évre jelentkezett tanulók mellett számos gyülekezeti tag, vendég és ismerős jött el, hogy együttes szívvel magasztalják Istent az evangélium terjesztésének lehetőségéért, a felkészülésért. Az ünnepi istentiszteleten Giorgiov Adrián lelkipásztor a 2Kor 4:7-15 alapján a szolgálatra való elhivatásról szól a hallgatókhoz, majd Simon József testvér, az iskola igazgatója átadja a 2005-2006-os tanévben végzett hallgatóknak a diplomákat, kívánva sok erőt a szolgálatra és a tanulásra.

Antal Ferenc

A végzősök: (balról-jobbra:) Kiss Márta, Mikló Benjámin, Füzfa Mónika, Bakró Gabriella, Szász Attila, Ferenczi Dina Hajnal, Balla János, Tánczos Andrea (felvételtől hiányzik Bányai Gabriella), valamint Giorgiov Adrián és Simon József lelkipásztorok.

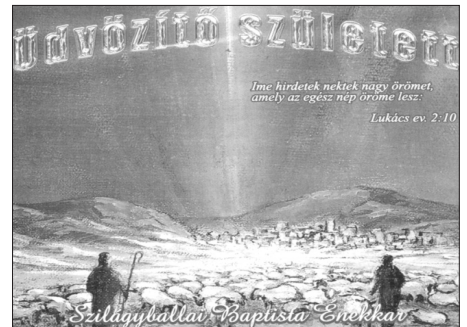
A Szeretetnél is járt Dorothy Selebano

Épp elkészült a kompjúteren a novemberi lap, október 17-én, délben, amikor meglátogatta szerkesztőségünket Dorothy Selebano, a Baptista Világszövetség Női osztályának elnöke. Testvérnőnk, aki dél-afrikai és hat gyermek édesanyja, Prágából érkezett Romániába, pontosabban Szatmárnémetibe, ahonnan Vékás Zoltán és Erzsike hozta el Nagyváradra. A látogatáson interjút is készítettünk vele (fotónkon), amelyet a decemberi számunkban közlünk, valamint beszámolunk az illusztris vendég erdélyi utazásáról és a különböző gyülekezetekben tartott előadásairól. *Sz. L.*

HIRDETÉSEK

Karácsonyi énekek hangkazettán és CD-n

Üdvöztető született címmel (a borító a mellékelt fotón) megjelent a szilágyballai gyülekezet énekkarának hangfelvétele. A hangkazetták (22 ének), illetve CD-k (26 ének) tartalmazzák az Evangéliumi karénekek és Gedeoniták csaknem valamennyi karácsonyi énekét és más forrásból vett éneket is. A felvételek beszerezhetők a ballai gyülekezetnél, a szövetség irodájában, valamint az évvégi missziókerületi konferenciákon.

ARANYMENYEGZŐ

Szilágybagoson

Hálaadással ünnepeltük április 29-én Szilágybagosn **Budai Árpád és Róza** házasságkötésének 50. évfordulóját. Igével, énekekkel, jókívánságokkal köszöntöttük őket. Isten áldása legyen rajtuk továbbra, és gyermekeiken (Árpád, Ferenc, István, Klára és Lajos) és a tíz unokán (Árpád – Norbert, Attila, Dávid – Glória, Dániel, Anita, Dávid – Tamás, Zsuzsa). *Székényes Pál*

Szalárdon

A visszatekintés és a hálaadás napja volt szeptember 3-án az Elek családban és a szalárdi gyülekezetben, amikor **Elek Gyula és Irma** 50. házassági évfordulóját ünnepeltük. Isten hét gyermekkel ajándékozta meg testvéreinket és rajtuk keresztül gyülekezeteinket. A ünnepi ebédnél több, mint 50-en voltak a családtagok. Este az imaházban ünnepi istentiszteletet tartottunk, ahol a leszármazottak több csoportja is köszöntötte az ünnepeltek, de a testvéreink is bizonyosságot tettek az Isten vezetéséről. „Íme így áldatik meg a férfiu, aki féli az Urat” (Zsolt 128:4).

Nagy István

A z ünnepek közeledtével ismét lehet rendelni könyveket, kazettákat, CD-ket, naptárakat, képeslapokat, könyvjelzőket. Könyvlistát lehet igényelni a köv. címen: **Kovács Zsolt**, Str. Corneliu Coposu nr. 11. bl X11, sc. C., ap. 41. Cod: 410445 Oradea Tel.: 0359 424 931, mobil: 0724 490 634 email: zsolti.kovacs@gmail.com

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Vezess az örökkévalóság útján!

Egy gyönyörű szeptember végi napon kiruccantam a város melletti tölgyfaterdőbe elmélkedni, sétálni.

Még dérnek híre-nyoma sem volt, mégis falevelek koppan-tak egyik ágról a másikra, majd földre hullnak. Elkezdtek lel-kem mélyén prédikálni, körül-belül így „*még dér nem érte, vihar nem tépi, mégis sárgán hullanak le, eljött az ideje elmúlásuknak*”. Gondolatom tovább ment, így van az ember élete is, eljön az ideje az elmúlásnak. Aztán a Prédikátor 3:11 verse jutott eszembe, még szeminarista koromból:

„*minden dolgot Ő szépen tesz a maga idejében, szívünkbe helyezte az örökkévalóság gondolatát is*” (Cornilescu fordítás) vagy „*az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta*” (új fordítás). Dávid imádságára is gondoltam: „*vezess engem az örökkévalóság útján*” (Zsolt 139,24). Megtérésem óta foglalkoztat, milyen ember az, aki az örökkévalóság útján jár. Az elmúlt négy évben még hangsúlyosabbá vált bennem e kérdés. Törékeny egészségi állapotom is ösztönzött erre. Kedves testvéreimmel, barátaimmal megosztom ilyen irányú gondolataim.

Hála az örökkévalóság reménységéért.

Pál írja: „*Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, ... örökkévaló mennyei házuk.*” (2Kor 5:1). Mekkora különbség! Istennel tölteni az örökkévalóságot, mennyei Atyánkkal, az élet Fejedelmével.

Hálás vagyok Urunknak, hogy számomra is készített hajlékot, de főleg azért, mert már ifjúságom idején segített, hogy megtérés, újjászületés által rálépjek az örökkévalóság útjára. Ha az élet vihara félzölden letépi életem – az Isten által rendelt időben – vagy

megsárgulva csendesen lehangol, átléphetek a halál kapuján, az örökkévalóság útján a mennyi hazába, addig imádkozom a zsoltárral együtt:

Vizsgálj meg engem Istenem

(Zsolt 139:23), mert erre vágnak, akik ez úton járnak. Nem bíznak saját önismeretükben, a néha hízkelő vagy képmutató emberek véleményében. Mély szükségét érzik, hogy a szent Isten csalhatatlan véleményét ismerjék meg életükkel kapcsolatban. Isten kegyelme, hogy kijelenti magát személye-

Megtérésem óta foglalkoztat, milyen ember az, aki az örökkévalóság útján jár. Az elmúlt négy évben még hangsúlyosabbá vált bennem e kérdés.

sen vagy emberek és események által annak, akit teljes szívvel érdekel az Ő véleménye. Megvilágosítja elméjét és a legárnyaltabb bűnt is megismerteti vele. Ad bűnbánatot és bűnbocsánatot. Lelki életünkben nagy kísértés, hogy ne igazán Isten szerint ismerjük magunkat, hanem csak felületesen. Még súlyosabb, hogy nem is kívánunk szembe nézni önmagunkkal, mert lesújtó felfedezésekre jutunk.

Megrendülünk, amikor Isten Szentlelke által megvizsgál s tudatja velünk a szomorú valóságot. Általában jobb véleményünk van magunkról, mint Istennek. A zsoltárral vágyta ezt az Isten szerinti önismeretet, mert kívánt az örökkévalóság útján járni.

Akik ezen az úton járnak, kéri Istenőtől, hogy: **Próbálj meg és ismerd meg gondolataimat** (Zsolt 139:23). A hívó ember még a gondolatok szintjén sem akar vétkezni. Tudja, hogy a cselekedetek gondolatokból születnek. Kétség nélküli, hogy gondo-

latában is szeretne tisztán Istennel járni. Atyánk a próbatételekkel komolyan meggondolkoztatja az ő gyermekét. A zsoltáros kifejezi – s vele minden hívő –, hogy a próbától sem riadok vissza, bármennyire kellemetlen vagy fájdalmas, csak tudjam, hogy nem vezethetett félre az ördög a téves önismerettel. Megtörtént velem, hogy „jó dolgomban” imádkoztam, de gondolatban nem tudtam teljesen ráhangolódni arra, amit imádkoztam. Máskor nem voltam képes minden gondolatot foglyul ejteni Krisztusnak

(2Kor 10,5). Előfordult, hogy szívemben rosszat gondoltam felebarátaimról, annak ellenére, hogy tudtam az igét: „*És senki ne gondoljon az ő szívében gonoszt az ő felebarátja ellen*” (Zak 8,17).

Vétkeztem, lehet, te is felismered magadban ezeket, ezért imádkozunk Dáviddal együtt: próbálj meg engem Istenem, neheztsd szívemre rossz gondolataimat, adj bűnbánatot, szabadíts meg. Az örökkévalóság útján, csak Jézus Krisztus vérében megtisztított gondolatú és életű emberek járnak. Hála, hogy van erre lehetőség. Örökkévalóság vasárnapján inkább az elmúlásról tanít minket Isten így a megszokottnál élesebb isteni fényben tűnnek fel bűnös gondolataink. Kegyelmeből szörnyűnek látjuk azokkal maradni. De nemcsak, hanem a Krisztussal való élő közösség szent szégyent idéz lelkünkben, hogy az ilyen élet nem méltó Hozzá. Szeretjük Őt, ezért vágyjuk a tisztulást, nem akarjuk szomorítani szennyes gondolatokkal.

Imádságom folytatódik a Dávidával: **Vezess engem az örökkévalóság útján** (Zsolt 139:24). Erre a kérésre gondolva, a

„*Fogjad kezem, oly gyenge vagyok; érzem, hogy Nálad nélkül járni sem tudok*” kezdetű ének cseng a szívemben. Majd: „*Fogjad kezem és vonj közelb Magadhoz, úgy szíveden én megpihenhetek, Fogjad kezem, különben tévedezvén, az igaz útról is letérhetek*” (HH 224).

Örömet, biztonságot és bátorítást jelent számunkra, hogy nem magunkban kell megtennünk az örökkévalóság útját. Emberi ésszel megért-hetetlen, felfoghatatlan de meg-tapasztalható igazság, valóság lehet életünkben, hogy Ő Szentlelke által bennünk él és ugyanakkor Ő az Út. Sokszor nagyon keskenynek tűnik, meredek és göröngyös, de mégis gyönyörűsége. Uram, aki elől ment, ismeri, Ő egyedül képes végig vezetni, amíg utunk céljához érkezünk.

Az örökkévalóság útján járóknak egy másik nagy ismertető jele, hogy **a családtagjukat és felebarátjukat szeret-nék rávezetni az útra**, amely az egyetlen, igaz boldogságot és nagybetűs ÉLETET jelenti. Ezért élnek, halnak, imádkoznak, dolgoz-nak, biznyságot tesznek. Hadd fejezzem be egy másik ének-verssel:

„*Vezetni úgy tudok, ha Szent Leleked vezet... / Majd úgy uralkodik s nyer lelkem égi trónt, / Ha Néked hódol a porig, ha mindenről lemond. / Vész és vihar között úgy áll végig híven, / Ha Nálad békén kikötött s mindvégig ott pihen*” (HH 714).

Gyertek, járjunk együtt az örökkévalóság útján!